

עת"א 24029/03/17 - ע נ נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

28 מרץ 2017

עת"א 24029-03-17 נ(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' סגן הנשיא, השופט רון שפירא

העותר	ע נ
	ע"י ב"כ עו"ד אבו עיד
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירה במסגרתה מבוקש להורות למשיבים לנמק מדוע העבירו את העותר מבית סוהר חרמון לבית סוהר עתלית או מדוע אינם מחזירים את העותר לבית סוהר חרמון.

העותר הינו אסיר בן 38 השפוט למאסר של 6 שנים וחודשיים בגין עבירות כלפי ח"י אדם, חבלה גופנית חמורה, עבירות תעבורה, אי תשלום קנס, תקיפת שוטר בנסיבות חמורות והכשלת שוטר. בין היתר הופעל גם מאסר מותנה בגין עבירת אלימות במשפחה. זהו מאסרו השלישי. העותר הינו בעל רקע התמכרותי לסמים ולאכזריות החל מגיל 25. כן קיים רקע טיפול פסיכיאטרי על רקע דיכאון.

העותר טוען כי נשאר לאחר גזר דינו בכלא גלבע ובתחילת מאסרו עבר טיפולים רבים ושולב בקבוצות שונות. נטען כי לאחר הצלחתו והתקדמותו בטיפולים הפך להיות תומך לתקופה של שנה. נטען כי למרות כל הטיפולים בקשתו לצאת לחופשה סורבה לאור סיווגו בקטגוריה א' בגין תיק אלימות במשפחה. נטען כי בתאריך 30.10.16 דנה ועדת אלמ"ב בעניינו וקבעה כי העותר זקוק להמשך העמקה בתחום ההתמכרות ולהמשך טיפול בתחום האלימות האינטימית בטרם ניתן יהיה לצפות להפחתה במסוכנותו. נטען כי באותו זמן העותר הגיש עתירה לביהמ"ש לשם קבלת טיפול שיניים וכי ראש צוות מטפל אמרה לו שיבטל את עתירתו או שלא יצא לחופשה. נטען כי לאחר קבלת חו"ד אלמ"ב העותר ביקש לעבור למחלקה אחרת. ביקש לעבור לבית התקווה להמשך טיפול על מנת שיתאפשר לו לצאת לחופשות ולגשת לוועדת שחרורים במסגרת בקשה לשחרור מוקדם. בקשתו נדחתה ולכן ביקש ראיון עם מנהל בית הסוהר ובפגישה הנ"ל נכחה אותה ראש צוות. נטען כי באותו ראיון הוסבר לעותר כי הם דוחים את בקשתו ולכן הוא ביקש טפסים להגיש עתירה לביהמ"ש ואז ביקשה אותה ראש צוות מהעותר, לטענתו, לרדת לחכות לה במשרד וכשהגיעה ביקשה ממנו לאסוף את כל הדברים ולהכין את כל הציוד כי מעבירים אותו מכלא חרמון.

נטען כי המשיבים העבירו את העותר מכלא חרמון לכלא צלמון לשבוע ימים ולאחר מכן לכלא עתלית. נטען כי העברתו

מכלא חרמון הייתה מתוך שיקולים זרים ופסולים וכי הועבר רק משום שביקש לממש את זכויותיו להגיש עתירת אסיר. נטען כי העותר ביקש לעבור מחלקה בכלא חרמון על מנת להמשיך את הטיפול בהתאם להחלטת ועדת אלמ"ב והוא הועבר לכלא עתלית, שלטענתו איננו נקי מסמים, למרות שעבר טיפולים ועבר גמילה מסמים. נטען כי השארתו של העותר בכלא עתלית תהרוס את כל הטיפולים שהשתדל ועבר בתקופת מאסרו. נטען כי התנהגותו בכלא הייתה למופת והוא הצליח בשיקום.

המשיב טוען כי במאסרו הנוכחי שולב העותר במחלקה לטיפול בהתמכרויות בבית סוהר חרמון. נטען כי על פי חו"ד הגורמים הטיפולים השתלבותו במחלקה אופיינה בקושי ליצור יחסי אמון מול הצוות וניכר כי הוא מוסר מידע סלקטיבי לאורך כל התקופה באשר לעבירותיו ונוטה למזער באשר לעבירות האלימות עליהן הוא מרצה מאסר. העותר נוטה שלא לקבל את סמכות הצוות ובעלי תפקידים. התרשמות גורמי הטיפול היא מאדם בעל דפוסים של כוחניות ושליטה המתקשה לראות חלקיו הזקוקים לטיפול. נטען כי העותר דרש לסיים טיפול על פי תנאיו ודרש לעבור לטיפול בגברים אלימים בבית התקווה. נטען כי הוסבר לו שעליו לסיים הליך טיפולי במחלקה וניתנה לו אפשרות לחזור לטיפול בתנאי שיבין כי אין משא ומתן על לוחות הזמנים לטיפול. העותר הביע רצון והסכמה אך שוב לא הצליח לעמוד בתנאי המסגרת. בהמשך ביקש ראיון עם סגן מפקדת היחידה במהלכו דרש לעבור לטיפול במחלקת בית התקווה והודיע כי במידה ולא תענה בקשתו הוא עוזב את הטיפול. כאשר נמסר לו שאינו בשלב בו ניתן להעבירו ביקש לעזוב את הטיפול ולעבור מבית הסוהר. נטען כי עניינו של העותר נידון בוועדת אלמ"ב ולא הומלץ להוציאו לחופשות. הומלץ על המשך טיפול מעמיק באלימות אינטימית. בהתאם גם לא הומלץ על התייחדויות עם אשתו. עוד נכתב כי העותר התקבל לבית סוהר כרמל בתאריך 19.2.17. עם הגעתו סירב להיקלט ולא הסכים לערוך שיחת קליטה עם העו"ס. העותר זומן לשיחה עם עו"ס האגף עוד מספר פעמים ורק בפעם השלישית החליט לשאת פעולה ולהגיע לשיחה. בשיחה ביקש להעבירו להמשך טיפול בבית התקווה. הובהר לו שמכיון שלא השלים את הטיפול במחלקת הגמילה בהתמכרויות ומכיון שזה עתה הועבר לבית סוהר כרמל לא ניתן בשלב זה להיענות לבקשתו. הוצע לו להשתלב בקבוצות טיפוליות בכלא כרמל. הוא הביע נכונות והוזמן להצטרף למפגש ראשון אך בחר שלא להגיע.

עוד טוען המשיב כי בתחילה העותר שולב במחלקה טיפולית והיה נראה כי הוא מצליח להסתגל לכללי המחלקה וחוקיה אך העותר התקשה לשמור על יציבות, לתעל כעסיו ולכבד את חוקי המחלקה והרבה להשליך כעסים ותסכולים על סביבתו. עקב אי עמידה בחוקי המחלקה והתנהגויות תוקפניות, ולמרות שניתנו לו מספר הזדמנויות, לא עמד בכללים. נטען כי לאור התנהלותו של העותר וקשייו להתמיד בתהליך הטיפולי, דפוסיו האלימים והתנהגותו האימפולסיבית שבאו לידי ביטוי במחלקה ומלמדים כי לא עבר שינוי המצביע על צמצום מסוכנותו, הורחק מבית הסוהר לאחר מספר הזדמנויות שקיבל.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה מהטעם שלא נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבות.

כפי שטען המשיב, לאסיר אין זכות לבחור באיזה כלא ישהה ובאיזו מחלקה. הסמכות לקבוע את מקום כליאתו של אסיר מסורה לגורמי המקצוע של שב"ס ורק במקרים חריגים יתערב בית המשפט בשיקול דעתם המקצועי. אין זה המקרה המצדיק התערבות בהחלטות שהתקבלו בעניינו של האסיר בהתאם לשיקול דעתם של גורמי הטיפול ואנשי המקצוע

בשב"ס.

מהחומר שהוצג לפני עולה כי לעותר ניתנו מספר הזדמנויות להשתלב במחלקה טיפולית, אך הוא התקשה לשמור על יציבות, התקשה לתעל את כעסיו ולכבד את חוקי המחלקה והרבה להשליך כעסים ותסכולים על סביבתו. הוא ביקש מספר פעמים הזדמנות נוספת וניתנו לו מספר הזדמנויות אך הוא לא השכיל לנצלן ולא עמד בכללי המחלקה. לכן הומלץ על הרחקתו. התנהלותו של העותר וקשייו להתמיד הם שהביאו להרחקתו מכלא חרמון. לא מצאתי בסיס לטענות העותר כי גורמים מטעם המשיב מנסים להתנכל לו ועל רקע זה הורחק מכלא חרמון, רק משום שבחר לנצל את זכותו להגיש עתירה.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, אני דוחה את העתירה. לא נפל בהחלטות שב"ס בעניינו של האסיר פגם המצדיק את התערבותו של בית המשפט.

יחד עם זאת, כפי שהצהיר המשיב, יוכל העותר להגיש בקשה לחזור לכלא חרמון בתוך 3 חודשים מיום בו הועבר מכלא חרמון ונקלט בכלא כרמל. ככל שתוגש בקשה היא תיבחן ע"י הגורמים המוסמכים בשב"ס שישקלו את הבקשה בהתאם למכלול הנתונים הנדרשים לעניין. מובן כי אינני מבוע כל עמדה בנוגע לבקשה שתוגש, ככל שתוגש.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, א' ניסן תשע"ז,
28 מרץ 2017, בהעדר
הצדדים.
ר' שפירא, ס. נשיא